

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สำหรับในส่วนบทสรุปท้ายของงานวิจัยฉบับนี้ จะทำการรวบรวมและสรุปเนื้อหาสำคัญของงานวิจัยเข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นหัวข้อหลัก ดังนี้คือ 1) องค์ความรู้จากวรรณกรรม 2) ช่องว่างองค์ความรู้เชื่อมโยงสู่วัตถุประสงค์ 3) ผลการวิจัยที่สำคัญ 4) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 5) ข้อจำกัดของการวิจัย และ 6) แนวทางการวิจัยในอนาคต

5.1 องค์ความรู้จากวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย ได้ทำการศึกษาและรวบรวมเอกสาร บทความ ข่าวสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและดำเนินงานวิจัย ซึ่งทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วย ความหมาย ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยว ขอบเขตของการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และตัวแปรสำคัญในการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว 2) ทฤษฎีการขนส่ง ซึ่งประกอบไปด้วย ความหมาย รูปแบบการขนส่งผู้โดยสาร ต้นทุนขนส่ง อุปสงค์สำหรับการขนส่ง อุปสงค์การขนส่งผู้โดยสาร ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์การเดินทางท่องเที่ยว และอุปทานการขนส่ง 3) แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ โมเดลสมการโครงสร้าง และในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และงานวิจัยที่ใช้โมเดลสมการโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการศึกษา

5.2 ช่องว่างองค์ความรู้เชื่อมโยงสู่วัตถุประสงค์

จากการทบทวนและตรวจสอบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวถึงในข้างต้นนั้น พบว่ามีเพียงผู้ศึกษาถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อสายการบิน ต้นทุนต่ำในประเทศไทย นอกนั้นเป็นพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองของไทย รวมทั้งอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อประเทศไทย ในฐานะการเป็นสถานที่ท่องเที่ยว จึงเห็นได้ว่าการวิจัยที่ผ่านมายังไม่ได้ครอบคลุมถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ส่วนเครื่องมือทาง

เศรษฐศาสตร์ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ผ่านมานั้น ยังไม่ได้ใช้โมเดลสมการโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัยอย่างแพร่หลายมากนัก ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ คือ โมเดลสมการโครงสร้าง ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษในการสามารถวิเคราะห์ห้ตัวแปรที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงหรือตัวแปรแฝง ในการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อการเดินทางในประเทศไทย รวมทั้งความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อระบบการขนส่งผู้โดยสารรูปแบบต่าง ๆ ในประเทศไทย และศึกษาความสัมพันธ์ของโครงสร้างเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในแบบจำลองสมการ โครงสร้างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

5.3 ผลการวิจัยที่สำคัญ

ผลการวิจัยสำคัญจากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย สามารถสรุปผลได้เป็นหัวข้อหลัก 2 หัวข้อ ดังนี้

5.3.1 ผลการศึกษาสภาพทั่วไปของนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 202 คน (ร้อยละ 50.50) มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 121 คน (ร้อยละ 30.25) นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการบริการ จำนวน 65 คน (ร้อยละ 65) มีรายได้ระหว่าง 1,001 – 3,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน จำนวน 168 คน (ร้อยละ 32) ส่วนใหญ่มีสัญชาติอเมริกัน จำนวน 63 คน (ร้อยละ 15.75) มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 3 – 5 คน จำนวน 221 คน (ร้อยละ 55.25) มีความพึงพอใจปานกลางและพึงพอใจมากในระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจำนวน 110 คน (ร้อยละ 27.50) มีความพึงพอใจปานกลางในระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจำนวน 189 คน (ร้อยละ 47.25) มีความพึงพอใจมากในระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจำนวน 180 คน (ร้อยละ 45) มีความพึงพอใจมากในระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจำนวน 161 คน (ร้อยละ 40.25) มีความพึงพอใจปานกลางในระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจจำนวน 140 คน (ร้อยละ 35) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จำนวน 164 คน (ร้อยละ 41) มีความคิดเห็นว่าต้นทุนค่าเดินทางมีราคาปานกลาง จำนวน 164 คน (ร้อยละ 41) มีความคิดเห็นว่าต้นทุนค่าใช้จ่ายสินค้าและบริการมีราคาแพงมาก จำนวน 141 คน (ร้อยละ 35.25) มีความคิดเห็นว่าต้นทุนค่าที่พักมีราคาปานกลาง นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลางต่อการขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทาง โดยค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.16 มีความพึงพอใจมากต่อการขนส่งผู้โดยสารทางเครื่องบิน โดยค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.95 มีความพึงพอใจปานกลางต่อการขนส่งผู้โดยสารทางราง โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.30 และ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจปานกลางต่อการขนส่งผู้โดยสารทางเรือ โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.37

5.3.2 ผลการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบ

ผลการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบด้วยโปรแกรมสถิติสเปด พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงภายในจำนวน 3 ตัวแปร คือ การขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทาง การขนส่งผู้โดยสารทางเครื่องบิน และการขนส่งผู้โดยสารทางราง เท่ากับ 0.05 ($t=-7.42$), 0.04 ($t=5.22$), และ 0.04 ($t=-5.23$) ตามลำดับ ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองของสมมติฐานข้อที่ 1, 2, และ 3 ตามลำดับ ทั้งนี้ความพึงพอใจที่มีต่อระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงภายในจำนวน 4 ตัวแปร คือ การขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทาง การขนส่งผู้โดยสารทางเครื่องบิน การขนส่งผู้โดยสารทางราง และการขนส่งผู้โดยสารทางเรือ เท่ากับ 0.30 ($t=6.54$), 0.38 ($t=8.45$), 0.09 ($t=1.97$), และ 0.28 ($t=6.31$) ตามลำดับ ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองของสมมติฐานข้อที่ 5, 6, 7, และ 8 ตามลำดับ อีกทั้งต้นทุนในการท่องเที่ยวในประเทศไทยซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรแฝงภายนอก 3 ตัวแปร คือ การขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทาง การขนส่งผู้โดยสารทางเครื่องบิน และการขนส่งผู้โดยสารทางราง เท่ากับ 0.20 ($t=5.24$), 0.14 ($t=3.87$), และ 0.27 ($t=6.86$) ตามลำดับ ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 9, 10, และ 11 ตามลำดับ ทั้งนี้ผลการศึกษานี้ได้แสดงให้เห็นว่าลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และต้นทุนในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายนอกไม่มีอิทธิพลต่อการขนส่งผู้โดยสารทางเรือซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายใน

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า ค่าไคสแควร์เท่ากับ 166.35 มีค่าองศาอิสระเท่ากับ 56 ($p<0.05$) ค่า Relative/normed chi-square ($X^2/df = 166.35/56$) มีค่าเท่ากับ 2.97 ค่า GFI เท่ากับ 0.99 ค่า AGFI เท่ากับ 0.99 ค่า RMR และค่า SRMR เท่ากับ 0.04 และ 0.05 ตามลำดับ ค่า RMSEA เท่ากับ 0.05 ส่วนค่า NNFI CFI IFI และ RFI มีค่าเท่ากับ 0.92 0.93 0.93 และ 0.90 ตามลำดับ

5.4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย พบว่า ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมทั้งต้นทุนในการ

ท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการขนส่งผู้โดยสารรูปแบบต่าง ๆ ภายในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย การขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทาง การขนส่งผู้โดยสารทางเครื่องบิน การขนส่งผู้โดยสารทางราง และการขนส่งผู้โดยสารทางเรือ เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเป็นกุญแจสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งการคมนาคมสามารถส่งผลกระทบต่อทางตรงและทางอ้อมต่อการท่องเที่ยว และนับเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่นักท่องเที่ยวจะนำมาพิจารณาในการวางแผนการเดินทางไปเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ ดังนั้นภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและระบบขนส่งผู้โดยสารควรร่วมมือกันพัฒนาระบบขนส่งผู้โดยสารภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพ มีการคมนาคมรูปแบบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงจากภายนอกเข้ามายังสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งกระจายตัวอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย โดยการสร้างถนน ทางรถไฟ หรือสนามบินเพื่อเชื่อมโยงภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยให้มีความสะดวกในการเข้าถึงมากยิ่งขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการเดินทางที่หลากหลายและมีความสะดวกในการเดินทางมากขึ้น อีกทั้งพัฒนาระบบการขนส่งผู้โดยสารให้มีความรวดเร็วในการให้บริการ มีปริมาณของพาหนะในการบริการที่เพียงพอ มีความปลอดภัยในการใช้บริการ มีค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม มีความตรงต่อเวลาในการให้บริการ และมีศักยภาพในการบริการแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เพื่อตอบสนองความต้องการและทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจและประทับใจในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งอาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทยอีกครั้งในอนาคต และส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยเติบโตมากขึ้น

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ทำให้สามารถสรุปตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยได้ดังนี้ คือ ตัวแปรอายุและอาชีพซึ่งเป็นตัวแปรภายนอกสังเกตได้ สามารถอธิบายตัวแปรแฝงลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ตัวแปรความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งเป็นตัวแปรภายนอกสังเกตได้ สามารถอธิบายตัวแปรแฝงความพึงพอใจที่มีต่อระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ตัวแปรค่าใช้จ่ายสินค้าและบริการ และตัวแปรค่าที่พักซึ่งเป็นตัวแปรภายนอกสังเกตได้ สามารถอธิบายตัวแปรแฝงต้นทุนในการท่องเที่ยวในประเทศไทย ดังนั้นองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรร่วมมือกันส่งเสริม โฆษณา และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในประเทศไทยให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และประกอบอาชีพด้านการบริการ นอกจากนี้ควรพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวรวมทั้งการบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงถึงวัฒนธรรมและประเพณี เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความ

พึงพอใจต่อการท่องเที่ยวยังสถานที่ดังกล่าว รวมทั้งควบคุมดูแลราคาสินค้า บริการ และค่าที่พักตาม แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสม ไม่มีราคาสูงเกินไป เพื่อไม่ให้เป็นการเอาเปรียบ นักท่องเที่ยว และส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

ในส่วนการวิเคราะห์องค์ประกอบของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อ ระบบการขนส่งผู้โดยสารในประเทศไทยพบว่า ตัวแปรระยะเวลาในการเดินทางและการบริการ โดยรวมซึ่งเป็นตัวแปรภายในสังเกตได้ สามารถอธิบายตัวแปรแฝงการขนส่งผู้โดยสารทางรถ โดยสารประจำทาง การขนส่งผู้โดยสารทางเครื่องบิน ตัวแปรความถี่ของตารางเดินเรือและ ระยะเวลาในการเดินทางซึ่งเป็นตัวแปรภายในสังเกตได้ สามารถอธิบายตัวแปรแฝงการขนส่ง ผู้โดยสารทางเรือ ดังนั้นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งผู้โดยสารรูปแบบต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและ เอกชนควรร่วมมือกันพัฒนาให้ระบบขนส่งผู้โดยสารสาธารณะมีความตรงต่อเวลาในการให้บริการ มีความถี่ของตารางเดินทางที่เพียงพอ และมีการให้บริการที่มีคุณภาพ สามารถรองรับความต้องการ และตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้

อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้ยังประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ที่ไม่สามารถอธิบายตัวแปร แฝงภายในแบบจำลองได้ ประกอบด้วยตัวแปรเพศ รายได้ต่อเดือน สัญชาติ และจำนวนสมาชิกใน ครอบครัวซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ภายนอกของตัวแปรแฝงลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ดังนั้นภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจึงควรมุ่ง โฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ให้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพศชาย นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 1,001 – 3,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน นักท่องเที่ยวสัญชาติอเมริกัน และนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนสมาชิกใน ครอบครัวระหว่าง 3 – 5 คน อีกทั้งควรมุ่งพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรมและ ปศุสัตว์ การท่องเที่ยวเพื่อการรักษาสุขภาพ และการท่องเที่ยวเพื่อประกอบธุรกิจ ให้มีศักยภาพเพื่อ ตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวให้มากยิ่งขึ้น ทางด้านภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง สาธารณะ ควรควบคุมดูแลค่าเดินทางหรือค่าตัวโดยสารของระบบขนส่งผู้โดยสารสาธารณะ ภายในประเทศไทยให้มีราคาเหมาะสม เพิ่มจำนวนพาหนะให้เพียงพอกับความต้องการเดินทาง และพัฒนาคุณภาพการบริการให้มีประสิทธิภาพ และมีศักยภาพมากยิ่งขึ้น

อีกทั้งผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ และต้นทุนในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยไม่มีอิทธิพลต่อการขนส่งผู้โดยสาร ทางเรือ ดังนั้นภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรพัฒนาและปรับปรุงการขนส่ง ผู้โดยสารทางเรือ ให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ อีกทั้งควบคุม ราคาค่าตัวโดยสารให้มีราคาที่สมเหตุสมผล เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ ท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในประเทศไทยที่ต้องเดินทางโดยเรือเพิ่มมากขึ้น

5.5 ข้อจำกัดของการวิจัย

ประการแรก เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาครอบคลุมถึงการขนส่งผู้โดยสาร ทั้ง 4 รูปแบบโดยรวม ซึ่งในความเป็นจริงการขนส่งผู้โดยสารทางถนน ไม่ได้มีเพียงการขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทางเพียงอย่างเดียว แต่ยังประกอบไปด้วยการบริการรถโดยสารไม่ประจำทาง เช่น รถแท็กซี่ รถสามล้อเครื่อง รถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง เป็นต้น อีกทั้งการขนส่งผู้โดยสารทางน้ำโดยเรือ นั้น ประกอบด้วย เรือโดยสารประเภทต่าง ๆ มากมาย เช่น เรือข้ามฟาก แม่น้ำเจ้าพระยาในกรุงเทพฯ เรือเฟอร์รี่ข้ามฟากไปยังเกาะต่าง ๆ ของไทย เรือโดยสารสปีดโบ๊ท (Speedboat) เป็นต้น ซึ่งการเดินทางด้วยพาหนะขนส่งต่างรูปแบบกัน จะมีค่าโดยสารและระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางแตกต่างกัน ทำให้ผลการศึกษาที่ได้รับจึงเป็นเพียงระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวม ผลการศึกษาไม่ได้แบ่งแยกตามประเภทของพาหนะขนส่งผู้โดยสารที่ต่างกัน

ประการที่สอง คือ การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยแยกตามภูมิภานาของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งนักท่องเที่ยวต่างเชื้อชาติกันจะมีมุมมอง บรรทัดฐาน และทัศนคติที่มีต่อราคาของสินค้าและบริการ และค่าครองชีพภายในประเทศไทยที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นพฤติกรรมการเดินทางและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวยุโรป อาจจะแตกต่างจากพฤติกรรมการเดินทางและความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวอเมริกัน และชาวเอเชีย

ประการสุดท้าย คือ การขนส่งผู้โดยสารทางเรือในประเทศไทย มีการให้บริการอย่างกระจุกตัว ไม่มีทั่วทุกภาคในประเทศไทย โดยมีการให้บริการมากในเขตกรุงเทพฯ ในรูปแบบของเรือข้ามฟากเจ้าพระยา และการให้บริการเรือนำเที่ยว และเรือโดยสารไปยังเกาะต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดขอนแก่นบางรายจึงไม่เคยมีประสบการณ์การใช้บริการเรือโดยสารสาธารณะภายในประเทศไทย ทำให้ข้อมูลความพึงพอใจด้านการขนส่งผู้โดยสารทางเรือมีน้อยกว่าการขนส่งผู้โดยสารรูปแบบอื่น ๆ

5.6 แนวทางการวิจัยในอนาคต

เพื่อให้การวิจัยครั้งต่อไปได้ผลการศึกษาที่แสดงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยที่มีความเฉพาะเจาะจงและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้ทำการศึกษาในครั้งต่อไปจึงควรเน้นศึกษารูปแบบการขนส่งเฉพาะอย่าง เช่น รถแท็กซี่ รถตุ๊กตุ๊ก เรือเฟอร์รี่ข้ามฟาก เรือข้ามฟากเจ้าพระยา เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่เฉพาะเจาะจง สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบการขนส่งผู้โดยสารของไทยในทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อ

ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และยกระดับการท่องเที่ยวของไทยให้เป็นที่ยอมรับของสากลมากยิ่งขึ้น

สำหรับข้อจำกัดทางด้านความแตกต่างของมุมมอง บรรทัดฐาน และทัศนคติเนื่องจากการมีภูมิปัญญาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจที่มีต่อราคาสินค้าและบริการภายในประเทศไทยแตกต่างกันออกไป อีกทั้งภูมิปัญญาซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อความแตกต่างทางด้านพฤติกรรม ความพึงพอใจ และมุมมองในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยอีกด้วย ดังนั้น การศึกษาในครั้งต่อไปจึงควรแยกศึกษาพฤติกรรมการเดินทางและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยแยกตามภูมิปัญญาของกลุ่มตัวอย่าง และนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบกัน เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สามารถอธิบายพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ละเอียดมากยิ่งขึ้น ทำให้สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวและการขนส่งภายในประเทศไทย เพื่อรองรับความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวทั่วโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกปี

ถึงแม้ว่าการขนส่งผู้โดยสารทางเรือภายในประเทศไทยมีอยู่อย่างจำกัด แต่อย่างไรก็ตามยังมีผู้ให้บริการขนส่งทางเรือเพื่อการท่องเที่ยวหลากหลายประเภทซึ่งดำเนินการโดยภาครัฐและเอกชน ดังนั้น การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจในการท่องเที่ยวทางเรือรูปแบบต่าง ๆ กันภายในประเทศไทยยังเป็นอีกหนึ่งความน่าสนใจสำหรับผู้ต้องการศึกษาในอนาคต อีกทั้งยังสามารถนำผลการศึกษามาพัฒนาให้การขนส่งทางเรือมีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการท่องเที่ยวที่เติบโตขึ้นในทุก ๆ ปีได้อีกด้วย

อีกทั้งหากผู้ศึกษาในครั้งต่อไปเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากว่า 400 ตัวอย่าง จะทำให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น รวมทั้งควรมีการปรับตัวแปร โดยการเพิ่มตัวแปรที่ผู้ศึกษาครั้งต่อไปเห็นว่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวเช่นกัน เช่น ระยะเวลาการท่องเที่ยวในประเทศไทย เป็นต้น และปรับแก้ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครอบครัว เป็นจำนวนผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว เป็นต้น

5.7 สรุป

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทยนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อระบบการขนส่งผู้โดยสารในประเทศไทย และศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ของโครงสร้างเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ภายในแบบจำลอง โครงสร้างเชิงเส้นของพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย โดยการใช้อยู่เดลสมการโครงสร้างในการวิเคราะห์ผลการศึกษา ส่วนข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูล

ปฐมภูมิที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งได้นำมาวิเคราะห์และประมวลผล รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ภายในแบบจำลอง และผลการวิเคราะห์พบว่า ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมทั้งต้นทุนในการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการขนส่งผู้โดยสารรูปแบบต่าง ๆ ภายในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย การขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทาง การขนส่งผู้โดยสารทางเครื่องบิน การขนส่งผู้โดยสารทางราง และการขนส่งผู้โดยสารทางเรือ

“องค์ความรู้ใหม่ของงานวิจัยชิ้นนี้สรุปได้ว่า ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และต้นทุนที่ใช้ในการท่องเที่ยวในประเทศไทยซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายในของแบบจำลองโครงสร้างเชิงเส้นของพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีอิทธิพลต่อการขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทาง การขนส่งผู้โดยสารทางเครื่องบิน และการขนส่งผู้โดยสารทางรางซึ่งเป็นตัวแปรแฝงภายนอกของแบบจำลอง ส่วนตัวแปรความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมีอิทธิพลต่อการขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทาง การขนส่งผู้โดยสารทางเครื่องบิน การขนส่งผู้โดยสารทางราง และการขนส่งผู้โดยสารทางเรือ”